

:AMB CAMES QUE RODEN:

Recentment, govern i oposició van anunciar la signatura, a curt termini, d'un pacte d'Estat sobre l'educació, que constaria de nou punts on, com era d'esperar, no hi apareixia reflectida la problemàtica de les persones amb diversitat funcional. Per això, un nombros grup de persones es va mobilitzar a través d'Internet, va iniciar la campanya "Inclusió en el Pacte Educatiu d'Estat", i va adreçar cartes a les comissions d'educació i polítiques integrals de la discapacitat del Congrés dels Diputats i de les Conselleries d'Educació de totes les comunitats autònomes, on sol·licitaven reunir-se per a exposar les seues propostes, perquè s'hi afegira un punt que fes referència a l'educació inclusiva per a les persones amb diversitat funcional i garantir, així, el compliment de la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, especialment l'article 24, per a eliminar les barreres en l'aprenentatge i la participació.

El 27 de gener es va fer públic l'esborrany del treball de la Conferència Sectorial d'Educació, a partir del qual se seguirà treballant per assolir un pacte social i polític per a l'educació, on s'ha afegit un altre punt que diu:

"Fomentar l'educació inclusiva, el reconeixement de la diversitat i la interculturalitat, i procurar els mitjans i recursos adequats per garantir la plena incorporació i integració, en condicions d'igualtat d'oportunitats, dels estudiants amb necessitats específiques de suport educatiu". Així mateix, s'hi va fer una recollida de signatures.

Una vegada més, es demostra que si és constant, la mobilització ciutadana pot canviar moltes coses. Però, malauradament, hi ha qüestions difícils de resoldre. Àngel Gabilondo, ministre d'Educació, va declarar que creu en l'educació inclusiva per a l'alumnat amb discapacitat, però que sense la inversió suficient aquesta no és possible. I amb aquesta declaració reconeix que no es pot garantir un dret humà, bàsic i constitucional com ara l'educació a un espectre important de la ciutadania per una mala planificació pressupostària, i per no destinar-ne els recursos econòmics i humans suficients.

Mar Dalmau Caselles
Cèsar Gimeno i Nebot
Col·laboradora i
col·laborador del GIAT sobre
Discapacitat
Fundació Isonomia